

РЕШЕНИЕ

№ 6577

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6415** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. И. И., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 2383 от 22.05.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по НАХД № 6870/22 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № НП-79 от 28.04.2022 г., издадено от председателя на КПКОНПИ - [населено място], с което на Д. И. И. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество(ЗПКОНПИ), е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева, в частта му относно размера на глобата, който е намален на 1000 (хиляда) лева.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че касаторът не е задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 23 ЗПКОНПИ, тъй като втората длъжност, която заемал като „началник отдел“ в областен отдел “Автомобилна администрация“ - К. е заемал на основание допълнително служебно правоотношение. Предвид изложеното касаторът моли съдът да отмени решението на районния съд и да

постанови решение, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответникът – Председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез процесуалния си представител юрк. Ц., оспорва жалбата като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на решението на районния съд и на наказателното постановление.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното въззивно решение е валидно и допустимо. Същото е и правилно, като настоящият съдебен състав споделя изцяло мотивите на обжалваното решение, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК препраща към мотивите на СРС. Наведените в касационната жалба доводи изцяло повтарят същите аргументи, които вече са били изложени в жалбата до СРС и на които в обжалваното решение е даден подробен отговор. Независимо от това следва да се добави и следното:

Неоснователен е довода на касатора, че не е задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 23 КПКОНПИ, тъй като заповедта, с която е разпоредено съвместяването на двете длъжности: началник отдел в областен отдел „Автомобилна администрация“ - К. и главен инспектор, не съдържа реквизитите на чл. 11 от Закона за държавния служител и не представлява административен акт за назначаване по смисъла на Закона за държавния служител. С разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от Закона за държавния служител е предвидено органът по назначаването да предложи еднократно на определен държавен служител, да заеме незаета длъжност по вътрешно съвместителство, ако отговоря на специфичните изисквания за заемането ѝ, но не за повече от 6 месеца. В случая видно от заповед № 5/10.01.2022 г. касаторът е приел да изпълнява по вътрешно съвместителство длъжността началник на областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място]. Противно на оплакванията на касатора заповедта отговоря на изискванията на чл. 16 от Закона за държавния служител, като възражението му относно невръчване на длъжностната му характеристика е без значение за спора. Обстоятелството, че същият съвместява две длъжности не го освобождава от задължението в законоустановения срок да подаде декларация по образец съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) във връзка с параграф 5 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията (в сила от 06.10.2023 г.). Това е така, тъй като за да възникне задължение за подаване на декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ е достатъчно лицето да е заемало някоя от изброените в чл. 6, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм.) длъжности. Следователно меродавна е длъжността, която се изпълнява, а не основанието на което е назначено лицето и доколкото законодателят не е поставил разграничение относно това дали длъжността е заета по основно служебно правоотношение, по заместване или вътрешно съвместителство, следва извода, че за касатора е възникнало задължението да подаде декларация. Предвид горното касаторът като заемащ длъжността началник на

областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] е лице заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 23 КПКОНПИ, което на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ(отм.) е било задължено да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпването в длъжност

Правилни и обосновани за изводите на въззивния съд, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, както и че при издаването им е спазен материалният и процесуалният закон.

Също така правилно въззивният съд е изменил наказателното постановление, като е определил глоба в законоустановения минимум, като е съобразил, че извършеното нарушение за касатора е първо от този вид и че същият не е целял да укрие имущество или интереси.

След извършената касационна проверка по чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН настоящият съдебен състав не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение.

В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК касационната жалба следва да се отхвърли като неоснователна, а оспореното с нея решение оставено в сила.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд - София град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2383 от 22.05.2023 г., постановено по НАХД № 6870/22 г. на СРС, НО, 134 -ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.